Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0075

Europæisk semester for samordning af de økonomiske politikker 2026

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2026 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker 2026 (2025/2214(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 121, 126 og 136,

– der henviser til protokol nr. 1 til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og TEUF om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,

– der henviser til protokol nr. 2 til TEU og TEUF om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,

– der henviser til Parisaftalen, som blev vedtaget på partskonferencen under FN's rammekonvention om klimaændringer den 12. december 2015 og FN's verdensmål for bæredygtig udvikling,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov")[1],

– der henviser til protokol nr. 12 til TEU og TEUF om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud,

– der henviser til traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de

[1] EUT L 243 af 9.7.2021, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.

økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97[2],

– der henviser til Rådets forordning (EU) 2024/1264 af 29. april 2024 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud[3],

– der henviser til Rådets direktiv (EU) 2024/1265 af 29. april 2024 om ændring af direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer[4],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 af 16. november 2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet[5],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011 af 16. november 2011 om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet[6],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[7],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet[8],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af

---

2 EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.
3 EUT L, 2024/1264, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1264/oj.
4 EUT L, 2024/1265, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj.
5 EUT L 306 af 23.11.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1173/oj.
6 EUT L 306 af 23.11.2011, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1174/oj.
7 EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj.
8 EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/472/oj.

korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet[9],

– der henviser til Kommissionens økonomiske forårsprognose 2025 af 19. maj 2025,

– der henviser til Kommissionens økonomiske efterårsprognose 2025 af 17. november 2025,

– der henviser til Kommissionens efterårspakke for det europæiske semester 2026 af 25. november 2025,

– der henviser til Kommissionens Debt Sustainability Monitor 2024 af 17. marts 2025,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. marts 2025 med titlen "Mulighed for at øge forsvarsudgifterne inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten" (C(2025)2000),

– der henviser til Det Europæiske Finanspolitiske Råds årsberetning for 2025 af 22. oktober 2025,

– der henviser til Mario Draghis rapport af 9. september 2024 om fremtiden for den europæiske konkurrenceevne (Draghirapporten),

– der henviser til den fælles meddelelse af 19. marts 2025 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "Hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030" (JOIN(2025)0120),

– der henviser til Det Fælles Forskningscenters rapport af 28. januar 2025 med titlen "Measuring sustainable and inclusive wellbeing: a multidimensional dashboard approach",

– der henviser til den interinstitutionelle proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder af 13. december 2017,

– der henviser til La Hulpe-erklæringen af 16. april 2024 om fremtiden for den europæiske søjle for sociale rettigheder,

– der henviser til det sociale Portotilsagn af 7. maj 2021 fra Rådet, Kommissionen, Parlamentet og arbejdsmarkedets parter,

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til udtalelse fra Budgetudvalget,

---

9 EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/473/oj.

– der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A10-0036/2026),

A. der henviser til, at det europæiske semester spiller en væsentlig rolle for samordningen og tilpasningen af medlemsstaternes økonomiske og budgetmæssige politikker med henblik på at sikre den makroøkonomiske stabilitet i Den Økonomiske og Monetære Union og opnå en socialt retfærdig omstilling til en bæredygtig økonomi;

B. der henviser til, at henstillingerne fra det europæiske semester i 2026 vil spille en afgørende rolle i udformningen af de nationale og regionale partnerskabsplaner, som medlemsstaterne skal udarbejde;

C. der henviser til, at de landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester regelmæssigt omfatter nedskæringer i de sociale udgifter, mens indtægtsstigninger knap nok omhandles;

D. der henviser til, at de økonomiske udsigter fortsat er usikre, navnlig på grund af Ruslands invasion af Ukraine og usikkerheden som følge af protektionistiske politikker, toldsatser og handelsmæssige spændinger, der alt sammen har en negativ indvirkning på økonomien;

E. der henviser til, at BNP-væksten i EU ifølge Kommissionens økonomiske efterårsprognose 2025 forventes at ligge tæt på den potentielle vækst, med fuld beskæftigelse og inflation tæt på målniveauet, selv om inflationen fortsat er høj i nogle medlemsstater;

F. der henviser til, at Kommissionen for EU som helhed forventer en vækst på 1,4-1,5 % mellem 2025 og 2027, mens væksten i euroområdet forventes at være lavere (1,2-1,4 %); der henviser til, at den potentielle vækst i EU forventes at falde fra ca. 1,5 % i 2024 til 1,3 % i 2027 (i euroområdet fra 1,4 % til 1,2 %), hovedsagelig som følge af ugunstige demografiske tendenser;

G. der henviser til, at EU har overvældende investeringsbehov, herunder yderligere årlige investeringer på 800 mia. EUR, som ifølge Draghirapporten er nødvendige for at styrke Europas konkurrenceevne og produktivitet, herunder 450 mia. EUR alene til energiomstillingen – hvoraf 260 mia. EUR ifølge Institut Rousseau bør komme fra den offentlige sektor; der henviser til, at der er planlagt yderligere 800 mia. EUR i yderligere investeringer i forsvarsudgifter i henhold til ReArm Europe-planen/Beredskab 2030; der henviser til, at disse investeringsmål mangler tilsvarende nye egne indtægter, hvilket betyder, at Unionen ikke har den finanspolitiske kapacitet, der er nødvendig for at nå dens erklærede mål; der henviser til, at disse behov ikke kan opfyldes ved hjælp af offentlig finansiering alene;

H. der henviser til, at EU står over for store udfordringer, fra vedvarende trusler ved de østlige grænser i forbindelse med Ruslands angrebskrig mod Ukraine til geopolitisk ustabilitet og handelsusikkerhed, samtidig med at der fortsat er langsigtede udfordringer såsom den grønne og den digitale omstilling;

I. der henviser til, at TEUF fastsætter referenceværdier på op til 3 % for offentligt underskud og 60 % for den offentlige gælds andel af BNP; der henviser til, at EU's samlede underskud og den offentlige gælds andel af BNP fortsat ligger over referenceværdierne; der henviser til, at både det samlede underskud og den offentlige gælds andel af BNP varierer inden for EU med markant forskellige situationer i de enkelte medlemsstater;

J. der henviser til, at Rådet ikke har indledt nogen procedurer vedrørende uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, siden denne procedure blev indført i 2011;

K. der henviser til, at den nuværende Kommission er fast besluttet på at være en "investeringskommission" og er afhængig af støtte fra Parlamentet som medlovgiver for at tage væsentlige tiltag til at øge EU's investeringer til et niveau, der svarer til behovene i forbindelse med den grønne og den digitale omstilling; der henviser til, at Kommissionen endnu ikke har forelagt et passende svar på Unionens massive investeringskrav, navnlig i betragtning af at genopretnings- og resiliensfaciliteten udløber ved udgangen af 2026;

L. der henviser til, at tidligere kriser, herunder covid-19-pandemien, har vist, at en fælles og koordineret europæisk indsats styrker Unionen; der henviser til, at Europa i et konkurrencepræget geoøkonomisk miljø kun kan beskytte sine interesser og værdier gennem sammenhold, hvilket betyder, at der er behov for en solid makroøkonomisk politisk ramme og endnu tættere koordinering af økonomiske og sociale politikker gennem det europæiske semester;

Økonomiske udsigter for EU

1. bemærker, at EU i løbet af de seneste fem år har stået over for store udfordringer, herunder udbruddet af covid-19-pandemien og Ruslands ulovlige og ubegrundede krig i Ukraine, som har haft store økonomiske konsekvenser; noterer sig hurtigheden og indvirkningen af EU-dækkende initiativer og instrumenter til at håndtere de økonomiske og sociale konsekvenser af eksterne chok, navnlig genopretnings- og resiliensfaciliteten og det europæiske instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE);

2. bemærker, at EU's BNP forventes at stige med 1,4 % i 2025 i forhold til 2024 og med 1,4 % i 2026 ifølge Kommissionens økonomiske efterårsprognose 2025, som blev offentliggjort den 17. november 2025; bemærker, at EU på baggrund af denne prognose stadig halter

bagefter USA og Kina med hensyn til vækstforventningerne; fremhæver, at euroområdet og EU har udvist modstandsdygtighed på trods af betydelige udfordringer;

3. bemærker, at den potentielle vækst, som er udtryk for den vækstrate, som en økonomi kan opretholde uden overdreven inflation, forventes at falde fra 1,5 % i 2024 til 1,3 % i 2027 i EU og fra 1,4 % til 1,2 % i euroområdet, efterhånden som væksten i befolkningen i den erhvervsaktive alder aftager; anser disse potentielle vækstniveauer for at være for lave til at kunne klare de udfordringer, som den europæiske økonomi står over for i de kommende år;

4. bemærker, at det samlede underskud i euroområdet forventes at stige fra 3,1 % af BNP i 2024 til 3,2 % af BNP i 2025 ifølge Kommissionens økonomiske efterårsprognose 2025; bemærker, at underskuddet på grundlag af den nuværende politik ventes at stige til 3,3 % af BNP i 2026;

5. bemærker, at 12 medlemsstater forventes at have underskud på over 3 % af BNP i 2027, og at 10 medlemsstater er omfattet af procedurer i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;

6. bemærker, at den offentlige bruttogældskvote i EU forventes at nå op på 82,8 % i 2025 og forventes at stige til 83,8 % i 2026 og 84,5 % i 2027, hvilket er over den referenceværdi på 60 % for de enkelte medlemsstater, som er fastsat i traktaterne; bemærker, at den offentlig gæld i euroområdet forventes at stige til 89,8 % i 2026 og til 90,4 % i 2027; bemærker, at gældsniveauerne varierer betydeligt mellem medlemsstaterne;

7. opfordrer medlemsstaterne til at føre en forsigtig finanspolitik med henblik på at sikre den offentlige gælds holdbarhed;

8. minder om, at ekstreme vejrforhold har en væsentlig indvirkning på de offentlige finanser; er klar over, at virkningerne og hyppigheden af ekstreme vejrforhold kun vil tage til i de kommende år;

9. glæder sig over, at inflationen i euroområdet er blevet bragt ned på Den Europæiske Centralbanks målniveau efter at have nået et rekordhøjt niveau på 10,6 % i oktober 2022; bemærker imidlertid, at inflationen fortsat ligger på forskellige niveauer i medlemsstaterne, og at visse medlemsstater har højere niveauer, herunder medlemsstater med energiintensive industrier; bemærker, at både kerneinflationen og den forventede inflation stadig ligger over målniveauet; understreger, at de stigende fødevare- og energipriser fortsat har konsekvenser for de europæiske husstande; bemærker, at inflationen påvirker indkomstgrupperne ujævnt, og at lavindkomsthusholdningerne rammes hårdest;

10. udtrykker bekymring over, at utilstrækkelige private og offentlige investeringer sandsynligvis vil hindre bæredygtig vækst og konkurrenceevne i Europa og forhindre EU i at opfylde de fælles prioriteter, der er fastsat i EU's strategiske dagsorden 2024-2029; understreger, at medlemsstaterne skal øge indsatsen for at fjerne hindringer og mobilisere større private investeringer i overensstemmelse med Kommissionens strategi for opsparings- og investeringsunionen; anerkender Kommissionens politiske mål om at forenkle de lovgivningsmæssige rammer og i væsentlig grad mindske de administrative byrder for at fremme private investeringer; understreger, at der er et presserende behov for investeringer i områder som forskning og udvikling, infrastruktur og innovation for at øge EU's potentielle vækst; insisterer på den afgørende rolle, som den næste flerårige finansielle ramme spiller, ikke blot med hensyn til at tilvejebringe offentlige investeringer, men også med hensyn til at bidrage til at mobilisere private investeringer, og understreger i denne forbindelse, at finansielle instrumenter og budgetgarantier er stærke og effektive værktøjer til at nå EU's kritiske politiske mål samt EU-dækkende finansielle instrumenter, der er klar til brug;

11. bemærker, at det i Kommissionens europæiske makroøkonomiske rapport anerkendes, at økonomisk overkommelige boliger er et makroøkonomisk og socialt spørgsmål, som navnlig skaber potentielle begrænsninger for arbejdskraftens mobilitet og svækker produktivitetsvæksten på lang sigt;

12. understreger, at en konsekvent og målrettet industripolitik er afgørende for at støtte EU's teknologiske omstilling samt sikre og modstandsdygtige forsyningskæder, samtidig med at der opretholdes konkurrencedygtige markeder uden konkurrenceforvridning;

13. bemærker, at beskæftigelsesfrekvensen i EU i gennemsnit har nået et rekordhøjt niveau, hvilket afspejler, at arbejdsmarkedet i hovedparten af medlemsstaterne er dynamisk; understreger integrationen af rammen for social konvergens i det europæiske semester; understreger, at modellen med erhvervsuddannelse har vist sig at være vellykket i de medlemsstater, der har valgt den; beklager, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til arbejdsløshed, navnlig ungdomsarbejdsløshed;

14. gentager, at det er vigtigt at sikre lige vilkår på det indre marked, og opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at uddybe det indre marked ved at fjerne interne hindringer;

Anvendelse af den reviderede EU-ramme for økonomisk styring

15. minder om, at formålet med reformen af rammen for økonomisk styring er at gøre den mere enkel, mere gennemsigtig og mere effektiv med større nationalt ejerskab og bedre håndhævelse og at forbedre evnen til at tage højde for det forhold, at budgetstillingerne,

den offentlige gæld og de økonomiske udfordringer er forskelligartede, og bidrage til at tackle de mellem- og langsigtede udfordringer, som EU og medlemsstaterne står over for, herunder ved at fremme kontracykliske finanspolitikker;

16. understreger, at i henhold til den reformerede ramme for økonomisk styring er væksten i nettoudgifterne den enkeltstående operationelle indikator til at overvåge, om medlemsstaterne overholder Rådets respektive henstillinger; fremhæver, at mange medlemsstater stadig vil mangle tilstrækkelig finanspolitisk kapacitet til at opfylde betydelige investeringsbehov; noterer sig, at den nationale undtagelsesklausul allerede er blevet aktiveret for forsvarsudgifter blot ét år efter de reviderede reglers ikrafttræden som en kortsigtet reaktion på ekstraordinære begivenheder uden for et lands kontrol; understreger, at den nationale undtagelsesklausul er beregnet til midlertidige, landespecifikke nødsituationer og ikke er egnet til at håndtere langsigtede strukturelle behov;

17. understreger, at Kommissionen har udvidet sine skønsbeføjelser under den reformerede ramme for økonomisk styring, navnlig gennem den proces, der understøtter de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag; bemærker Det Europæiske Finanspolitiske Råds konstatering af, at Kommissionen har anvendt visse skønsbeføjelser til at forsinke eller beslutte ikke at indlede procedurer i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; understreger, at en ensartet anvendelse af EU's finanspolitiske regler er afgørende for at bevare troværdigheden af rammen for økonomisk styring, sikre ligebehandling af medlemsstaterne og opretholde en sammenhængende og reelt europæisk tilgang;

18. noterer sig de målrettede ændringer af EU's ramme for økonomisk styring, som Kommissionen offentliggjorde den 2. oktober 2025, og som har til formål at skabe sammenhæng efter den seneste ajourføring af rammen for økonomisk styring;

19. bemærker med bekymring Det Europæiske Finanspolitiske Råds konstatering af, at ca. halvdelen af de uafhængige finanspolitiske institutioner formelt ikke deltog i udarbejdelsen af de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag; er af den opfattelse, at en større deltagelse af uafhængige finanspolitiske institutioner vil øge gennemsigtigheden og det eksterne tilsyn på et afgørende tidspunkt i omstillingen;

Finanspolitisk kurs

20. understreger, at de offentlige investeringer er steget betydeligt i de seneste år, og at ca. halvdelen af stigningen mellem 2019 og 2025 blev finansieret af EU, primært gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at disse ydelser forventes at fortsætte efter 2026 med betydelige afsmittende virkninger på tværs af

medlemsstaterne, og at de langsigtede virkninger af strukturreformer vil kunne øge det potentielle output i euroområdet med op til 1,3 % af BNP i perioden 2020-2033 sammenlignet med et scenario uden genopretnings- og resiliensfaciliteten; udtrykker bekymring over, at genopretnings- og resiliensfaciliteten udløber i 2026, og over den indvirkning, som dette kan få på EU's overordnede finanspolitiske kurs; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at afslutte gennemførelsen af deres genopretnings- og resiliensplaner senest i august 2026; minder desuden om, at den gæld, der er udstedt for at finansiere genopretnings- og resiliensfaciliteten, skal tilbagebetales senest i 2058 på en måde, der sikrer en stabil og forudsigelig nedbringelse af forpligtelserne;

21. bemærker Kommissionens henstilling om, at medlemsstaternes overordnede finanspolitiske kurs forbliver stort set neutral i 2026 på trods af betydelige forskelle mellem medlemsstaterne;

22. understreger, at offentlige indtægter og offentlige udgifter er afgørende for at sikre de nationale budgetters holdbarhed; minder om Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet af 17. februar 2026, hvori der tilskyndes til, at skattegab mindskes ved at forbedre overholdelsen af skattereglerne, herunder ved at bekæmpe skatteundgåelse og skatteunddragelse og bekæmpe aggressiv skatteplanlægning; understreger, at svag håndhævelse i skatteforvaltningen og i bekæmpelsen af skatteunddragelse og skatteundgåelse undergraver den finanspolitiske holdbarhed og bidrager til makroøkonomiske ubalancer;

23. noterer sig Kommissionens programpolitiske skift i det nuværende europæiske semester, hvor konkurrenceevnekompasset giver vejledning til semesterpakken i stedet for den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst; fremhæver, at denne ændring styrker semesterrammens fokus; fremhæver betydningen af kontinuitet med hensyn til landespecifikke henstillinger, der er udformet som flerårige og langsigtede reformtilsagn, og til medlemsstaternes bestræbelser på at opfylde langsigtede mål; opfordrer Kommissionen til at sikre en holistisk vision for den europæiske konkurrenceevne og til at sikre, at de langsigtede omstillingsprioriteter fortsat afspejles konsekvent og sammenhængende i de landespecifikke henstillinger på tværs af flere på hinanden følgende semestre;

Landespecifikke henstillinger

24. bemærker, at de landespecifikke henstillinger for de enkelte medlemsstater indeholder en henstilling om finanspolitik, herunder finanspolitiske strukturreformer, hvor det er relevant; noterer sig Kommissionens tilsagn om at bruge det europæiske semester til at fremme konkurrenceevne, stabilitet, økonomisk vækst, bæredygtighed og social retfærdighed og om at integrere FN's verdensmål for bæredygtig udvikling og den europæiske søjle for

sociale rettigheder i det europæisk semester; understreger, at semesteret er et vigtigt redskab til at samordne forsvarlige makroøkonomiske og budgetmæssige politikker i medlemsstaterne og derved sikre den makroøkonomiske stabilitet i Den Økonomiske og Monetære Union; fremhæver betydningen af landespecifikke henstillinger som hjørnestenen i samordningen af den europæiske økonomiske politik; minder om, at de landespecifikke henstillinger er politiske foranstaltninger, der også er en integreret del af de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, de nationale genopretnings- og resiliensplaner og det bebudede forslag om nationale og regionale partnerskabsplaner;

25. minder om de landespecifikke henstillingers rolle i koordineringen af EU's prioriteter; bemærker de manglende fremskridt med hensyn til effektivt at gennemføre de landespecifikke henstillinger; bemærker, at der for 25,1 % af de landespecifikke henstillingers vedkommende ikke sås noget fremskridt eller kun sås begrænset fremskridt mellem 2019 og 2023; opfordrer Kommissionen til at genoverveje den måde, hvorpå de landespecifikke henstillinger udarbejdes og følges op, navnlig med hensyn til deres fremtidige rolle i adgangen til EU-midler; minder om sit krav om færre og mere målrettede landespecifikke henstillinger;

26. noterer sig Kommissionens ambition om i de landespecifikke henstillinger yderligere at afspejle de foranstaltninger, der er afgørende for opsparings- og investeringsunionen, som bebudet i dens meddelelse af 19. marts 2025[10];

27. bemærker, at de landespecifikke henstillinger forventes at spille en større rolle i den næste flerårige finansielle ramme med hensyn til at vejlede om investeringer og reformer på nationalt og regionalt plan; er af den opfattelse, at udvælgelsen af reformer og investeringer bør baseres på, hvor effektivt de imødekommer de relevante landespecifikke henstillinger, for at opnå en retfærdig omstilling til en grøn og konkurrencedygtig europæisk økonomi; understreger, at denne proces skal ledsages af stærkere demokratisk kontrol og et større ejerskab fra medlemsstaternes side;

28. understreger den voksende betydning af landespecifikke henstillinger, der er knyttet til de nationale og regionale partnerskabsplaner; henleder opmærksomheden på, at der i øjeblikket hverken er nogen gennemsigtig eller sporbar metode til at udvikle og udvælge landespecifikke henstillinger eller klarhed over, hvorfor nogle udstedes og andre ikke gør, hvilket giver anledning til tvivl om ansvarlighed og ligebehandling af medlemsstaterne;

---

10 Kommissionens meddelelse af 19. marts 2025 med titlen "Opsparings- og investeringsunionen En strategi til fremme af borgernes velstand og økonomisk konkurrenceevne i EU" (COM(2025)0124).

opfordrer Kommissionen til at tydeliggøre de underliggende procedurer og udvælgelseskriterierne; understreger, at enhver overordnet forøgelse af Kommissionens skønsbeføjelser skal ledsages af styrkede efterfølgende ansvarlighedsmekanismer og en betydelig forbedring af informationsstrømmen til Parlamentet;

29. bemærker, at de landespecifikke henstillinger for 2025 fokuserede mere på konkurrenceevne og forenkling i overensstemmelse med de prioriteter, der er fastlagt i konkurrenceevnekompasset, og samtidig fremhævede behovet for at fremme videnskabelig topkvalitet, forskning og innovation og teknologisk udvikling som centrale drivkræfter bag langsigtet produktivitet og modstandsdygtighed; understreger, at der er færre landespecifikke henstillinger vedrørende social- og klimapolitikker; noterer sig, at de landespecifikke henstillinger for visse medlemsstater indeholder en henstilling om at udfase subsidier til fossile brændstoffer;

30. bemærker, at Kommissionen anser henstillingen vedrørende euroområdet for først og fremmest at være et styringsredskab for Eurogruppens drøftelser; opfordrer imidlertid Kommissionen til at følge op på henstillingerne vedrørende euroområdet, herunder ved at tage hensyn til dem, når den udarbejder landespecifikke henstillinger; beklager, at Kommissionen i 2025 ikke offentliggjorde en oversigt over gennemførelsen af henstillingerne vedrørende euroområdet, som den plejer at gøre det i rapporterne om euroområdet; noterer sig, at de landespecifikke henstillinger i 2025 ikke direkte omfattede nogen henstillinger om klimaændringerne;

Lukning af investeringsgabet

31. minder om, at Draghirapporten i høj grad påviste behovet for at øge de offentlige og private investeringer og gennemføre ambitiøse reformer for at styrke EU's konkurrenceevne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremlægge en strategi for at opfylde investeringsbehovene efter 2026;

32. mener, at EU's ramme for økonomisk styring bør suppleres af instrumenter og værktøjer på EU-plan, hvor det er relevant, for at omkostningerne for EU's skatteydere minimeres, og effektiviteten i leveringen af europæiske offentlige goder maksimeres, og for at reagere på EU-dækkende kriser såsom den aktuelle krise på sikkerheds- og forsvarsområdet; bemærker, at EU-gældsinstrumenter kan tjene som benchmark og dermed styrke integrationen af EU's finansielle markeder; opfordrer til, at der indføres nye egne indtægter for at finansiere Unionens politikker; støtter oprettelsen af Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne og Scaleup Europe-Fonden;

33. understreger Det Europæiske Råds beslutning om at yde et lån på 90 mia. EUR til Ukraine for 2026 og 2027 baseret på EU-låntagning på kapitalmarkederne med støtte fra EU's budgetmargen;

34. bemærker, at det skiftende geopolitiske miljø kræver endnu mere sammenhold og solidaritet mellem medlemsstaterne, navnlig i lyset af EU's og medlemsstaternes sikkerhedsproblemer; mener, at det fortsat er afgørende at styrke Europas sikkerhed ved at mindske den strategiske afhængighed for at sikre EU's langsigtede modstandsdygtighed; støtter Kommissionens bestræbelser på at bevæge sig i retning af en mere koordineret tilgang til forsvar; bemærker, at der med instrumentet for sikkerhedstiltag for Europa (SAFE) etableres en lånefacilitet på 150 mia. EUR til at støtte medlemsstaternes investeringer i forsvar; beklager imidlertid, at SAFE-instrumentet er baseret på artikel 122 i TEUF, hvilket begrænser det parlamentariske tilsyn; glæder sig over, at nettoudgiftsindikatoren udelukker al national medfinansiering af EU-finansierede programmer, hvilket giver medlemsstaterne øget finanspolitisk råderum til at investere i EU's fælles prioriteter som fastsat i forordning (EU) 2024/1263[11], og dermed bidrager til at styrke synergien mellem EU-budgettet og de nationale budgetter, hvilket mindsker fragmenteringen og øger den samlede effektivitet af de offentlige udgifter på visse områder såsom forsvar; understreger, at medlemsstaternes tilsagn om at øge forsvarsudgifterne ikke bør være på bekostning af andre fælles EU-prioriteter;

35. bemærker, at 16 medlemsstater har aktiveret den nationale undtagelsesklausul for forsvarsudgifter; understreger, at det giver medlemsstaterne fleksibilitet til at øge forsvarsudgifterne, uden at dette umiddelbart skal finansieres med udgiftsnedskæringer eller indtægtsskabende foranstaltninger; bemærker, at denne fleksibilitet således giver medlemsstaterne tid til at tilpasse deres nationale budgetter til disse øgede forsvarsudgifter; fremhæver, at den delvise deltagelse væsentligt reducerer de forventede yderligere forsvarsudgifter fra 650 mia. EUR til ca. 297-337 mia. EUR;

36. advarer om, at forsvarsudgifter i sagens natur er en forbrugsinvestering og ikke i sig selv øger en økonomis potentielle output; mener, at forsvarsudgifterne derfor ikke bør finansieres gennem øget udstedelse af gældsbeviser på lang sigt;

37. fremhæver betydningen af at øge sammenhængen og samarbejdet inden for forsvarsinvesteringer mellem medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår strategiske katalysatorer eller strategiske

---

11 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

våbensystemer, der er for dyre for de enkelte medlemsstater, i lyset af det presserende behov for at opskalere den europæiske forsvarssektor og sikre langsigtet sikkerhed og strategisk autonomi;

38. minder om, at Kommissionen aldrig har indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, på trods af at nogle medlemsstater har tilbagevendende ubalancer på betalingsbalancens løbende poster; bemærker, at Kommissionen vil vurdere forekomsten af makroøkonomiske ubalancer i de syv medlemsstater, der blev udvalgt til dybdegående undersøgelser i Kommissionens rapport om varslingsmekanismen 2026;

°

° °

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.